

Fővárosi Ítéltábla
12.Bhar.326/2016/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2017. január 10. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A rablás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. július 1. napján kihirdetett **24.Bf.XX.7592/2016/12.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

Kötelezi a vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült 23.953.- (huszonháromezer-kilencszázötvenhárom) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az első fokon eljáró Budapesti XX. és XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2016. február 19. napján meghozott 3.B.20.1440/2015/13. számú ítéletével vádlott neve vádlottat zaklatás vétsége [Btk. 222. § (2) bekezdés b) pont], rablás büntettének kísérlete [Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) és g) pont], 2 rendbeli testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (6) bekezdés c) pont], testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) és c) pont] és garázdaság vétsége [Btk. 339. § (1) bekezdés] miatt - halmazati büntetésül - 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés fokozata fegyház és a vádlott abból legkorábban kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, és kötelezte 122.876.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést enyhítés végett.

A Fővárosi Főügyészség Bfel.3338/2016/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezéseket elbírálván a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, a 2016. július 1. napján meghozott 24.Bf.XX.7592/2016/12. számú ítéletével az első fokú ítéletet a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége tekintetében hatályon kívül helyezte és az e cselekmény miatt indult eljárást megszüntette, egyebekben az első fokú ítéletet megváltoztatta akként, hogy a vádlott 3. és 5. tényállási pontban rögzített testi épség elleni cselekményeit egységesen 1 rendbeli, a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) és c) pontjai szerint minősülő folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette kísérletének minősítette, [sértett neve] sérelmére elkövetett testi épség elleni bűncselekmény jogszabályi alapját a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdésére, valamint a (6) bekezdés c) pontjára pontosította. A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 6-6 évre mérsékelte, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 23.580.-forint bűnügyi költség megfizetésére, és a

vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől 2016. június 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította a szabadságvesztésbe. Felhívta az elsőfokú bíróságot az összbüntetési eljárás lefolytatására - a terhelt hozzájárulása esetén - a jelen ítélettel, valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 24.B.I.538/2014/26. számú ítéletével kiszabott büntetések tekintetében.

A másodfokú bíróság ítélete ellen vádlott neve vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.847/2016/1. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség Büntetőbírósági Ügyek Főosztálya a BF.1361/2016/6-III. számú 2016. október 15. napján kelt határozatával a harmadfokú bíróság mellett működő ügyészi feladatok ellátására a Szegedi Fellebbviteli Főügyészséget - melynek ügyszáma Bf.423/2016. - jelölte ki.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a harmadfokú fellebbezési nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott és a védő az enyhítésért bejelentett fellebbezéseiket kiegészítésekkel tartották fenn. A védő arra figyelemmel, hogy a rablás büntetése kísérletének sértettje [sértett neve 2] ellentmondó vallomásokot tett, a rablás büntetettének kísérlete alól a vádlott felmentését indítványozta.

vádlott neve vádlott úgy nyilatkozott, hogy a rablás büntetettének kísérletét nem követte el, csupán a garázdaság vétségét, és arra hivatkozással, hogy a vádirat nagyrészt valótlanságokon alapul, az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Az ítélet tábla mint harmadfokú bíróság, a Be. 387. § (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a másodfellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság az eljárási törvény rendelkezéseit - az elsőfokú bíróság hibáit is kiküszöbölve - maradéktalanul betartotta.

A harmadfokú bíróság eljárásában a Be. 388. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság megtámadott határozatát megalapozó tényállás az irányadó, míg a Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

Kétségtelen, hogy a másodfokú bíróság határozatát csak részben alapította az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra, mert mellőzte az 1. pont alatti tényállásból azt a megállapítást, hogy a vádlott a bekapcsolva lévő vasalót támasztotta a gázkonvektornak, az 5. pont alatti tényállást helyesbítette akként, nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a vádlott azért bántalmazta az anyját, [sértett neve 3], hogy tőle pénzt szerezzen, 4. pont alatti tényállást pedig részben megalapozatlannak tartotta azzal, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett teljes körűen eleget, a [sértett neve 4] érintő garázdasági cselekménnyel kapcsolatban.

Az ítélet tábla álláspontja szerint is helyesen ítélte meg a másodfokú bíróság, hogy [sértett neve 4] érintően vád tárgyává tett garázdasági cselekmény miatt az első fokú ítéletet nem kellett hatályon

kívül helyezni, illetve bizonyítás felvételét elrendelni, mert az egyéb cselekmények mellett, ennek a vádlott felelősségre vonása szempontjából nem volt jelentősége. Ezért, helyesen járt el, amikor a garázdaság vétsége tekintetében az első fokú ítélet hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette. Helytálló azon megállapítása is, hogy ugyanezen tényállásbeli cselekménynek [sértett neve 1] sérelmére elkövetett része is kimeríti a garázdaság vétségének törvényi tényállását, de mivel a testi épség elleni cselekmény súlyosabban minősül, a garázdaság vétségének megállapítása szubszidiárius volta miatt törvényileg kizárt.

A másodfokú eljárásban irányadó tényállás a helyesbítésekkel és az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérő tényekkel együtt hiánytalan, összhangban áll az iratok tartalmával, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, és a bizonyítékok indokolt mérlegelésén alapul. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál figyelembe vette, hogy a vádlott az egyes cselekmények részmozzanatait beismerte, azonban lényeges, elsősorban a büntetőjogi felelősséget megalapozó tények tekintetében akként védekezett, hogy azokat tagadta. E körülmények vonatkozásában viszont olyan tanúvallomások és okirati bizonyítékok álltak rendelkezésre, melyek a vádlott bűnösségét kétséget kizáró módon bizonyították. Ugyanez vonatkozik a rablási cselekménnyel kapcsolatban [sértett neve 2] tanú tárgyaláson fenntartott nyomozati vallomására is.

A fentiekre tekintettel, a másodfokú bíróság ítéletét megalapozó tényállás a Be. 388. § (1) bekezdésére figyelemmel, a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

Az irányadó tényállásra figyelemmel, szemben a vádlotti és a védői fellebbezéssel, helyesen következtetett a másodfokú bíróság arra, hogy a vádlott bűnössége valamennyi bűncselekményben - köztük a rablás büntettének kísérletében is - helyesen került megállapításra, és azok minősítése a másodfokú bíróság által eszközölt helyesbítéssel, illetve pontosítással törvényes.

Ugyanakkor nem merültek fel sem az első fokú, sem a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó okok sem.

Az elsőfokú bíróság által a büntetés kiszabása során irányadónak tekintett, és a másodfokú bíróság által kiegészített és helyesbített körülményeket a másodfokú bíróság súlyuknak megfelelően értékelte.

Nem osztotta az ítélet tábla a vádlott és a védő álláspontját abban, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés eltúlzott. A súlyosító körülmények ugyanis többségben vannak, a kiszabható szabadságvesztés büntetés 5-15 évig terjedő, a középértéke 10 év. Ehhez képest a kiszabott 6 év szabadságvesztés inkább enyhe mint súlyos. Olyan körülmények, melyek a további lényeges mértékű enyhítését indokolnák, nem merültek fel. Az ítélet tábla a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban a kirendelt védő díjával 23.953.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 385. §-ára és 381. § (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2017. január 10.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács tagja

A Fővárosi Ítéltábla 12.Bhar.326/2016/6. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 24.Bf.XX.7592/2016/12. számú ítélete a jelen végzés folytán, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. január 10.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke